

► **Onder de namen Orpheus en Raster ging de band altijd met z'n tijd mee**

Vijftig jaar Precise Patchwork Band: 'Het was pionieren'

De mannen speelden in het voorprogramma van Doe Maar, Klein Orkest, Massada en Diesel. Precise Patchwork Band beweegt zich al vijftig jaar in de Lieropse rockscene en viert dat jubileum op 27 januari in Nirwana.

Twan Linders
twan.linders@ed.nl

Lierop

Of het wat zachter kon. De voorzitter van de voetbalclub meldde zich in de begindagen van Precise Patchwork Band bij het schuurtje achter het huis van broers Jan (66) en Henk (69) Berkers. „Daar repeteerden we, pal naast het voetbalveld. Het ging zo hard dat de tegenstander van Lierop 1 zich eraan stoorde”, herinnert leadzanger en gitarist Jan zich. „Ons pa kwam voor ons op, hij was trots.”

Driekwart van de huidige bezetting van de Lieropse rockband is er vanaf het begin in 1974 bij. Met Henk op gitaar en Cor van Oosterhout (69) op bas. Hun drummer Pieter Verberne (63) is er 'pas' sinds 2002 bij.

Het bedenken van de bandnaam, daar kwam een woordenboek aan te pas. Flarden muziek als een lappen-deken. 'Precise' ervoor om het minder negatief te laten klinken en een lokale rockband - toen nog met drummer Bert van Stiphout - was geboren. „Het was pionieren”, zegt Jan. „We waren destijds een van de weinige bands met stevige muziek; de rest speelde vooral folk.”

Precise Patchwork Band is in zijn bestaan enkele keren afgedwaald van het pad van de 'classic rock'-covers van bands als Status Quo. „We zijn eigen nummers gaan schrijven”, vertelt Henk. Samen jammen in de repetitieruimte. „We zijn allemaal autodidact”, zegt Jan.

Eén eigen nummer heeft de tand des tijds doorstaan. „Cold december is typisch jaren zeventig, met al die verschillende fases erin”, zegt Pieter. „Het wordt bij elk optreden goed ontvangen.”

Onder de naam Orpheus ging de band tijdelijk de symfonische kant op. Hans van de Ven versterkte de band met zijn synthesizer. En als Raster plooiden ze zich naar de Ne-

derpop rond Doe Maar. „We wilden met onze tijd meegaan”, zegt Jan. „Maar de symfonische muziek zat te moeilijk in elkaar. We waren daarvoor te weinig bezig met de interactie met het publiek.”

Tegen de neutronenbom

De jeugd kwam vaak kijken als ze aan het repeteren waren. Veel jongens zijn later ook muziek gaan maken. Er is een wisselwerking tussen band en dorp. „We hebben waarschijnlijk vaker op Nirwana Tuinfeest gestaan dan welke band ook”, zegt Jan.

Er zijn vijftig jaar aan herinneringen. Live op de radio bij De Noen Show, een vredesfestival in Den Bosch tegen de neutronenbom.

▲ **De band met van links naar rechts Henk Berkers, Jan Berkers, Pieter Verberne en Cor van Oosterhout.**

FOTO CHARLOTTE VERHAGEN/DCI MEDIA

“We waren een van de weinigen met stevige muziek

– Jan Berkers, gitarist en zanger

Drummer Huub van Lieshout mag niet onvermeld blijven. „Die heeft twintig jaar met ons meegedaan, maar is jong overleden”, zegt Cor.

De drie optredens per maand vroeger zijn er nu vijf per jaar. „Daarmee zijn we allang tevreden”, zegt Cor. De vier repeteren nog wel elke week in Zaal Van Oosterhout. „Dat is hobby, we kunnen het goed met elkaar vinden”, voegt Pieter toe.

Voor het jubileumoptreden op 27 januari studeren ze nieuw repertoire in van Tom Petty. „Die liedjes uitdokteren is een uitdaging”, erkent Cor. Bij gebrek aan toetsen moeten partijen anders ingevuld worden. „En Henk speelt mondharmonica op gitaar.”